

Aan mijn favoriete 17-jaar oude meisje van de middelbare school

Besef je wel dat als je was begonnen
met het bouwen van het Pantheon op de dag dat je werd geboren,
je binnen een jaar klaar zou zijn?

Natuurlijk, jij zou dat nooit alleen hebben kunnen doen.

Het maakt niet uit: je bent goed zoals je bent.

Je wordt geliefd omdat je alleen maar jezelf bent.

Maar wist je dat op jouw leeftijd Judy Garland
150.000 dollar opbracht voor een foto,
Jean d'Arc het Franse leger naar de overwinning leidde
en Blaise Pascal zijn kamer had opgeruimd?
Nee wacht, ik bedoel hij had de calculator uitgevonden.

Natuurlijk zal er later in je leven tijd zijn voor dat alles,
nadat je uit je kamer bent gekomen
en begint te bloeien of tenminste al je sokken hebt opgeraapt.

Om de een of andere reden blijf ik maar onthouden dat Lady Jane Grey
koningin van Engeland was toen ze slechts vijftien was,
maar toen werd ze onthoofd, dus neem haar niet als rolmodel.

Een paar eeuwen later, toen hij jouw leeftijd had,

deed Franz Schubert de afwas voor zijn familie,
maar dat weerhield hem als jongere er niet van twee symfonieën te componeren,
vier opera's en twee complete missen.

Maar natuurlijk, dat was in Oostenrijk op het hoogtepunt
van de romantische lyriek, niet hier in de buitenwijken van Cleveland.

Eerlijk gezegd, wie maakt het wat uit dat Annie Oakley op haar vijftiende een scherpschutter was
of dat Maria Callas als Tosca debuteerde op haar zeventiende?

Wij denken dat je speciaal bent gewoon zoals je bent -
met je eten spelen en in de ruimte staren.

Tussen haakjes, ik loog over Schubert die de afwas deed,
maar dat betekent niet dat hij nooit wat in huis deed.